

Dosarul nr.1-23007123-05-1a-17072025

*Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător: Sârbu Aliona*

CURTEA DE APEL SUD

DECIZIE în numele Legii

11 decembrie 2025
Cahul

municipiul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul

Având în componența sa:

**Președintele completului
Judecătorii**

**Movilă Vitalie,
Gorlenco Inga, Bancov Evgheni,**

judecând în lipsa părților, în ordine de recurs, cauza penală de învinuirea lui:

Pralea Roman *****, născut la *****, IDNP *****,
cetățean al Republicii Moldova, născut în *****,

de săvârșirea infracțiunii prevăzute de **art.217⁵ alin.(1)** Cod penal,

la recursul avocatului Ciudin Vitalie, depus în interesele inculpatului Pralea Roman,
împotriva sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 24 iunie 2025.

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță de la 16 ianuarie 2023 – 24 iunie 2025;
- instanța de recurs de la 17 iulie 2025 – 11 decembrie 2025.

Analizând argumentele invocate în recursul părții apărării, probele administrate la materialele dosarului penal, Completul de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Soluția instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 24 iunie 2025, Pralea Roman a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217⁵ alin.(1) Cod penal, și a fost liberat de pedeapsă în temeiul art.60 alin.(1) lit.a) din Codul penal, din motivul expirării termenului de prescripție. Iar, mijlocul material de probă – procesul-verbal nr.13 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei pe numele Pralea Roman, recunoscut prin ordonanța organului de urmărire penală de recunoaștere și atașare a mijloacelor materiale de probă din 12 octombrie 2022, s-a hotărât de a-l păstra la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal.

Cauza a fost examinată de instanța de fond cu participarea inculpatului Pralea Roman, care a pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare, menționând că nu se consideră vinovat, iar drepturile sale au fost încălcate.

Circumstanțele de fapt constatate la pronunțarea sentinței:

Pentru a pronunța sentința în privința inculpatului Pralea Roman, prima instanță a reținut ca fiind constată faptă prejudiciabilă, în următoarele circumstanțe:

Pralea Roman, la data de 22 octombrie 2019, până la orele 08:00, aflându-se pe teritoriul Penitenciarului nr.5-Cahul, amplasat în municipiul Cahul, strada Trandafirilor 21, unde își executa pedeapsa penală cu închisoare stabilită, având scopul premeditat de consumare a drogurilor pe teritoriul penitenciarului, a consumat droguri și anume stupefiante și fiind suspectat de consumul de droguri, deoarece avea un comportament neadecvat, a fost escortat la Spitalul raional Cahul, unde în urma examinării, conform procesului-verbal nr.13 din 22 octombrie 2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, s-a constatat că condamnatul Pralea Roman se afla în „Stare de ebrietate provocată de stupefiante (marijuana)”, care confirmă faptul consumului de către condamnatul Pralea Roman a drogurilor pe teritoriul Penitenciarului nr.5-Cahul.

Acțiuni, care au fost încadrate în baza art.217⁵ alin.(1) Cod penal, conform indicilor calificativi: *”consumul ilegal de droguri, etnobotanice sau analogii acestora, săvârșit pe teritoriul penitenciarelor”*.

Recursul părții apărării (greșit denumit apel):

Legalitatea și temeinicia hotărârii instanței de fond este contestată cu recurs la 02 iulie 2025 de către avocatul Ciudin Vitalie, în interesele inculpatului Pralea Roman, solicitând admiterea recursului, cu casarea sentinței atacate și emiterea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului, invocând nulitatea probelor. Totodată, solicitând admiterea integrală a cererilor depuse în cursul judecării cauzei penale de apărare, și anume: - constatarea nulității ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuit a lui Pralea Roman de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.271¹ alin.(1) Cod penal, emisă la 02 august 2021 de către Procurorul în Procuratura raionului Cahul, Andrei Iepure, în legătură că înaintarea învinuirii a fost efectuată după 03 luni după recunoașterea în calitate de bănuit a lui Pralea Roman; - declararea nulității acțiunii procesuale - procesul-verbal nr.13 din 22.10.2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, a numitului Pralea Roman și prelevare a mostrelor biologice a acestuia (fila dosarului 26-27). Totodată, a invocat necesitatea ca în cadrul examinării prezentei cereri la Curtea de Apel Sud, să fie ascultată înregistrarea audio a ședinței din data de 05.06.2024, și anume: a declarațiilor date de Crasnov Andrei, care are prioritate față de declarațiile indicate ca date de acesta în sentință și procesul-verbal al ședinței, aceasta în legătură cu faptul că nu au fixate integral declarațiile lui Crasnov Andrei.

În motivarea recursului a indicat că, consideră necesară casarea sentinței contestate, așa cum aceasta este neîntemeiată, or, de către acuzare nu au fost aduse și cercetate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, probe legal dobândite și administrate care ar proba săvârșirea de către Pralea Roman a faptei incriminate, în cadrul efectuării urmăririi penale au fost administrate probe cu încălcarea prevederilor imperative legale, ceea ce duce la nulitatea acestora. De asemenea, punerea sub învinuirea a lui Pralea Roman peste trei luni, după recunoașterea acestuia în calitate de bănuit, necesită pronunțarea unei sentințe de achitare, inclusiv în cazul respingerii cererii înaintate de apărare, de încetare a procesului penal în privința

lui Pralea Roman, legat de încălcarea dreptului de a nu fi urmărit de două ori, pentru aceeași faptă.

Astfel, menționându-se în recurs că, la caz, au fost încălcate prevederile art.63 Cod de procedură penală, iar în ședința preliminară, prin cerere scrisă, la dată de 26.01.2023 apărarea și inculpatul au solicitat constatarea nulității ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuit a lui Pralea Roman în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 271¹ alin. (1) Cod penal, emisă la 02 august 2021 de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Andrei Iepure. La fel, s-a solicitat și dispunerea încetării procesului penal în privința inculpatului Pralea Roman. Aceleași lucru s-a invocat și la finisarea urmăririi penale. În cuprinsul sentinței contestate, instanța de fond, însă a respins argumentele apărării, indicând că, ”referitor la cererea inculpatului Pralea Roman și apărătorului - avocatul Ciudin Vitalie, din 26 ianuarie 2023, prin care s-a solicitat constatarea nulității ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuit a lui Pralea Roman în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (1) Cod penal, emisă la 02 august 2021, de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Iepure Andrei, și dispunerea încetării procesului penal în privința lui Pralea Roman, instanța de judecată o va respinge ca neîntemeiată. Or, prin simpla indicare a calității procesuale în careva blanchete-tip, nu se recunoaște calitatea procesuală, aceasta fiind recunoscută prin ordonanța de punere sub învinuire din 02.08.2021, unde Pralea Roman a fost pus sub învinuire (f.d.54). Referitor la plângerea depusă de apărătorul - avocatul Ciudin Vitalie, în interesele inculpatului Pralea Roman la 15.12.202, instanța de fond a reținut că, pe marginea temeiurilor invocate, prin încheierea din 13.01.2023, judecătorul de instrucție Leonid Turculeț a motivat respingerea acesteia ca fiind una neîntemeiată. Astfel, reținând că, această încheiere nu a fost anulată, instanța constatând caracterul legal al acesteia cât și puterea de lucru judecat, care presupune consecvența în judecată având la bază regula că, o hotărâre judecătorească nu poate fi contrazisă printr-o plângere depusă ulterior”.

Al argument al recursului, este cel, precum că consideră această apreciere neîntemeiată, deoarece, în primul rând, nu este vorba așa cum spune instanța de careva simplă blanchetă, ci un proces-verbal emanat de la autoritate publică, care în data de 22.10.2019, încă a indicat foarte clar statutul procesual al numitului Pralea Roman - bănuț, iar aceasta se confirmă și prin actele ulterioare ale organului de urmărire penală, care în continuu repetat, l-a citat pe Pralea Roman în calitate de bănuț, a dispus aducerea acestuia forțată ca bănuț, a solicitat date cu caracter personal al acestuia, anume ca bănuț, până a fi emisă ordonanță de punere sub învinuire tocmai în data de 02.08.2021. Menționând apărarea că, în situația în care Pralea Roman nu avea calitatea de bănuț, atunci organul de urmărire nu putea solicita informații referitoare la date personale ale acestuia, nu-l putea supune aducerii silite, și nici nu-l putea cita. Trimiterea la o hotărâre judecătorească din 13.01.2023 este irelevantă, deoarece asupra aspectelor ce țin de ilegalitatea punerii sub învinuirii, cu încălcarea dreptului de a nu fi urmărit de două ori pentru aceeași faptă, este competența instanței de fond anume, și anume legalitatea acuzației înaintate. Iar, în al doilea rând, în încheierea judecătorului de instrucție din 13.01.2023, judecătorul a indicat că, nu toate actele de procedură pot fi contestate judecătorului de instrucție, deci acesta nu a examinat plângerea pe fond, indicând că nu are asemenea împuterniciri. Deci, argumentele apărării invocate sub acest aspect sunt perfect admisibile, or, anume în ziua de 22.10.2019, față de Pralea Roman au fost efectuate acțiunile ce au afectat grav drepturile și interesele sale, fiind supus la o procedură de ridicare a unor mostre, ceea ce evident că a produs repercusiuni a intereselor sale. Iar, motivarea instanței că, prima calitate procesuală de învinuit a fost dată la 02.08.2021, este neîntemeiată, or, omisiunea statului în termen de cinci zile de la data de 22.10.2019, când față de acesta au fost adoptate măsuri ce-i afectează drepturile și interesele sale, este problema

autorităților statului și nu a cetățeanului, adică autoritățile statului se fac vinovate de această omisiune. Or, altfel, justițiabilul este în neputință de a înțelege care este diferența dintre reprezentanți ai statului ce încalcă legea și cei urmăriți de autoritățile statului. În fapt, la data de 22.10.2019 de la numitul Pralea Roman de către o persoană neabilitată cu acest drept un medic indicat ca "Crasnov" în procesul-verbal nr.13 din 22.10.2019, al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, a numitului Pralea Roman au fost prelevate mostre biologice a acestuia, în cuprinsul procesului-verbal nr.13 din 22.10.2019 este indicat la pct. 2 - Motivul examinării: BĂNUIT. Deci, la momentul supunerii testării și prelevării mostrelor biologice numitul Pralea Roman deja era bănuț, indiferent că nu i-a fost acordată această calitate prin o ordonanță a organului de urmărire penală. Calitatea de bănuț a acestuia fiind indicat expres în procesul-verbal nr.13 datat cu 22.10.2019. Și, abia la data de 02.08.2021, în privința lui Pralea Roman a fost emisă ordonanță de punere sub învinuire de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217⁵ alin.(1) Cod penal.

Iar, la data de 12.08.2022 numitului Pralea Roman i-a fost comunicată învinuirea formulată conform ordonanței de punere sub învinuire datată cu 02.08.2021 în comiterea infracțiunii prevăzute la art.217⁵ alin.(1) Cod penal. La data de 12.01.2023 acestuia i-au fost prezentate materialele cauzei penale, iar la data de 13.01.2023 întocmit rechizitoriul în prezenta cauză. Astfel, ordonanța sus menționată a fost emisă cu încălcarea termenului de trei luni de la momentul recunoașterii efective în calitate de bănuț în prezenta cauză, adică din data de 22 octombrie 2019 încă, așa cum și este menționat în cuprinsul procesului-verbal nr.13 din 22.10.2022. Acțiuni, prin care se desprinde că, s-a încălcat prevederile art.63-64, art.301 Cod de procedură penală, or, tocmai aceasta a avut loc la data de 22.10.2019, față de Pralea Roman au fost efectuate acțiuni propriu zise de urmărire penală, în calitate de bănuț de suspectarea de consumului de droguri. Aceasta se confirmă chiar prin procesul-verbal nr.13 din 22.10.2019, în care este indicată că acesta este bănuț, adică că motivul examinării și prelevării mostrelor: "bănuț de conducerea vehiculului în stare de ebrietate". Esența e că, este cert că Pralea Roman a fost supus examinării medicale și prelevate mostre biologice, în legătură cu bănuirea de careva faptă. Astfel, în fapt, termenul de menținere a numitului Pralea Roman în calitate de bănuț a expirat la data 22 ianuarie 2020, deoarece acestuia i-a fost deja atribuită calitatea procesuală de bănuț la data de 22.10.2019, când a fost supus unor acțiuni procesuale, ce evident afectează drepturile acestuia, plus și că fără acordul expres al acestuia. Astfel, Pralea Roman a fost pus ilegal sub învinuire, deși existau circumstanțe care determinau scoaterea acesteia de sub urmărire penală. Respectiv, la expirarea acestui termen de 3 luni procurorul avea obligația pozitivă de a dispune scoaterea acestuia de sub urmărire penală, în situația în care procurorul nu a considerat probele administrate ca suficiente pentru a-l pune sub învinuire, până la data de 22.01.2020. Raportând la aceasta stare de drept, prevederile art.230 Cod de procedura penala, în conformitate cu care nerespectarea termenului impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actelor efectuate, se prezumă ca menținerea în continuare în calitate de bănuț a numitului Pralea Roman, după 22.01.2022 este ilegală, fiind nule inclusiv toate celelalte acțiuni și acte procedurale întreprinse/emise ulterior în privința acesteia, inclusiv punerea acestuia sub învinuire și întocmirea rechizitoriului și urma ab initio a fi dispusă de procuror scoaterea lui Pralea Roman de sub urmărire penală. La caz, însă, înaintarea învinuirii de către procuror a fost efectuată cu depășirea termenului legal, or, calitatea de bănuț în privința lui Pralea Roman expirase de drept la data de 22 ianuarie 2020, iar prin faptul că, acesta a fost recunoscut în calitate de învinuit abia la 02 august 2021, organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art.22 Cod de procedură penală. Astfel, invocă apărarea că, termenul de atribuire către Pralea

Roman a statutului de bănuît urmează a fi calculat de la 22.10.2019 - data emiterii procesului-verbal menționat supra, Pralea Roman a fost recunoscut în calitate de bănuît, indiferent dacă organul de urmărire penală a respectat sau nu obligația de a-i aduce la cunoștința bănuîtului informația despre drepturile procedurale, inserată la art.63 alin.(1¹) Cod de procedură penală. Actele de urmărire penală îndeplinite de organul de urmărire penală în perioada de după 20.01.2020 sunt lovite de nulitate fiind contrare principiului de drept aplicat în jurisprudența națională și internațională - dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori.

Mai mult ca atât a menționat recurentul că, procesul-verbal nr.13 din 22.10.2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, a lui Pralea Roman și prelevare a mostrelor biologice a acestuia, fiind nulă această acțiune, este ilegală și învinuirea înaintată, căci chiar ridicarea presupuselor mostre de la Pralea Roman a fost ilegală lipsind acordul scris al acestuia. O întrebarea foarte simplă, dacă instanța a apreciat că, Pralea Roman și-ar fi dat acordul la prelevarea acestor mostre, de ce în acest proces-verbal acordul lui până la testare lipsește. Deci, martorul Crasnov Andrei, în ședința de judecată, a declarat că, nu au fost obiecții, nu că Pralea Roman și-ar fi dat acordul la testare și prelevare de probe. Iar, la întrebarea apărării a răspuns că: în prezența sa nimeni nu a cerut acordul lui Pralea Roman de a efectua această prelevare de mostre și testare medicală. Martorul a indicat clar că, impunerea la trecerea acestei testări este treaba celor care aduc persoana, iar în prezența sa nimeni nu a cerut acordul lui Pralea Roman de a preleva mostre și trece testare, Pralea Roman nu a expus verbal un acord la testare și prelevare de mostre.

Astfel, sub acest aspect, solicită apărarea să fie audiate în ședința la apel declarațiile date de Crasnov Andrei în ședința de judecată la data de 05.06.2024, deoarece nu sunt conforme celor indicate în sentință și procesul-verbal de audiere. La fel, Pralea Roman a declarat că, nu a consumat substanțe narcotice, dar și că nu și-a dat acordul de a fi prelevate careva mostre, iar în conformitate cu prevederile art.6 pct.33) probele reprezintă - elemente de fapt, dobândite în modul prevăzut de prezentul cod, ce servesc la constatarea împrejurărilor care au importanță pentru justa soluționare a cauzei penale. Iar, la caz, procesul-verbal nr.13 din 22.10.2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, a numitului Pralea Roman și prelevare a mostrelor biologice a acestuia (fila dosarului 26-27) a fost efectuat cu încălcarea prevederilor imperative legale. Or, o autorizație a judecătorului de instrucție nu este. La caz, chiar din conținutul procesului-verbal nr.13 din 22.10.2019 de examinare medicală a lui Pralea Roman, rezultă lipsa acordului acestuia la examinarea medicală și nemijlocit prelevarea a careva mostre. Acesta nu atestă însăși faptul că, deținutul la acel moment și-a dat acordul de a trece nemijlocit examenul medical, la fel, în acesta nu e consemnat în nici un mod acordul lui Pralea Roman de a-i fi prelevate careva mostre.

La rândul său un alt proces-verbal din 23.10.2019 nicidecum nu consemnează acordul lui Pralea Roman la prelevarea de mostre de la acesta, ci doar refuzul de a da careva explicații și el este ulterior efectuării examenului medical. Astfel, datele obținute prin această acțiune, fixate în procesul-verbal nr.13 din 22.10.2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, și nemijlocit procesul-verbal menționat supra, urmează a fi excluse din dosar, nu pot fi admise ca probe, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau altor hotărâri judecătorești, și urmează a fi recunoscut nule.

Indică că, faptul că Pralea Roman nu avea calitatea procesuală permite a conchide că, ar fi legale orice acțiuni ale unui reprezentant al statului care înainte de declanșarea urmăririi penale ar percheziționa, de exemplu, fără un mandat judecătoresc un domiciliu, ar ridica în afara unei

urmăriri penale care obiecte, bunuri fără acordul persoanei, ar efectua oricare acțiuni care în cadrul unui proces penal, deși acestea sunt supuse obligatorii controlului judecătoresc. Înaintarea sau nu a careva obiecții de Pralea Roman în cuprinsul acestui proces-verbal careva din 22.10.2019 este irelevantă. Or, pornind de la prevederile legale, existența unui acord presupune inherent obligatoriu, că, acordul urmează a fi dat înainte de efectuarea acestei acțiuni, iar persoanei supuse examinării, prelevării de mostre - eliminări ale corpului urmează în primul rând a se explica că are acest drept fundamental - de a refuza și respectiv de a-și da acordul la o asemenea acțiune. Or, asemenea mențiuni lipsesc cu desăvârșire în cuprinsul actului contestat procesul-verbal nr.13 din 22.10.2019. În ipoteza aprecierii că oricare ar fi reprezentantul statului ar putea efectua o acțiune procesuală pentru care este necesară obligatoriu autorizația judecătorului de instrucție nu face nimic altceva decât a permite direct abuzurile reprezentanților statului. Care pornind de la această apreciere, pentru a evita controlul judecătoresc ar putea efectua acțiuni ce aduc atingere inviolabilității persoanei, în afara unui proces penal pornit. De asemenea, menționând apărătorul că, în cuprinsul procesului-verbal nr.13 din 22.10.2022 este indicat la pct.2 - Motivul examinării: bănuir de conducerea vehiculului în stare de ebrietate. Deci, la momentul supunerii testării Pralea Roman deja era bănuir, indiferent că, nu i-a fost acordată această calitate printr-o ordonanță a organului de urmărire penală. Iar, la caz, s-a manifestat lipsa unui acord la examinarea și prelevarea mostrelor, neexplicarea în general persoanei cu privire la dreptul de a-și da acordul sau nu este echivalentă cu o efectuare silită a acestor acțiuni, deoarece persoanei în general nu-i sunt comunicate aceste drepturi. Respectiv, Pralea Roman de la bun început a fost suspectat de consumul interzis a substanțelor narcotice.

De asemenea, alt argument al recursului este cel, precum că, Crasnov Andrei nu este expert în primul rând, și respectiv, și din acest aspect, concluziile lui nu sunt valabile, dar, a fost menționat de apărător că, o expertiză a sângelui nu a fost efectuată. În acest sens menționând că, la data de 19.08.2022 procurorul la urmărirea penală, văzând că buchea legii nu este respectată, iar Pralea Roman este urmărit ilegal, a fost depusă cerere privind dispunerea expertizei chimice asupra mostrelor biologice prelevate de la Pralea Roman în data de 22.10.2019 în vederea depistării dacă în acestea se conțin droguri, etnobotanice sau analogii acestora. O asemenea expertiză nu a fost efectuată, în ordonanța procurorului din data de 29.08.2022, fila dosarului 76, s-a refuzat aceasta, fiind expus expres motivul - lipsesc mostrele de urină, presupus a fi ridicate de la Pralea Roman la data de 22.10.2019. Invocându-se în recurs de asemenea, că angajații Penitenciarului nr.5-Cahul au fost audiați în ședință, dar declarațiile lor nu puteau fi puse la baza sentinței, or, tocmai că aceste persoane l-au dus și supus examinării medicale pe Pralea Roman, fără acordul acestuia, și anume: Negru D., Scurtu V. Astfel, formularea acuzației în materie penală, nu este întemeiată pe probe concludente și pertinente, iar faptă prejudiciabilă incriminată lui Pralea Roman nu a fost probată, dar se atestă și încălcările grave menționate supra.

Circumstanțe, care în opinia apărătorului, denotă faptul că, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; există o cauză de înlăturare a răspunderii penale; instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Astfel, invocând partea apărării că, constatarea de rînd cu cele solicitate a încălcării dreptului la un proces echitabil a lui Pralea Roman prevăzut la art.19 Cod de procedură penală și art.6 CEDO, a încălcării principiului legalității prevăzut la art.7 Cod de

procedură penală, ca urmare a încercării sperând că fără efect a administrării unor probe ilegal și contrar prevederilor legale de către partea acuzării.

În drept, cererea de recurs întemeindu-se pe prevederile art.6 CEDO, art.4 din Protocolul nr.7 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului, art.21 din Constituția RM, art.60 Cod penal, art.7, art.19, art.22, art.24, art.63-64, art.68, art.93-94, art.100-101, art.230, art.251, art.275, art.284, art.287, art.301, art.400-419¹, art.437-451 Cod de procedură penală.

Termenul de depunere a recursului:

Conform art.439 alin.(1) Cod de procedură penală, *„termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac apelul este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii”*.

Materialele cauzei atestă că prima instanță a pronunțat sentința judecătorească în ședința de judecată din 24 iunie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă de apărător la 02 iulie 2025. Astfel, termenul legal stabilit pentru exercitarea căii de atac recursul, a fost respectat de partea apărării.

Procedura în fața instanței de recurs:

Conform art.447 alin.(1) Cod de procedură penală, *„recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces”*. Iar, prin înștiințare părțile au fost informate despre data examinării recursului, cât și despre necesitatea prezentării referinței până la data de 17 noiembrie 2025. Și, la 24 octombrie 2025 procurorul a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia ca fiind nefondată, cu menținerea sentinței judecătorești așa cum, la caz, nu au fost încălcate prevederile art.63 Cod de procedură penală, cum invocă apărarea. Examinarea medicală nu a avut loc de către organul de urmărire penală și Pralea Roman a fost pus sub învinuire la data de 02 august 2021, în termenii și condițiile legale, ceea ce denotă că, acest argument al apărătorului este nefondat. Iar, încheierile judecătorilor de instrucție din 15.12.2022 și din 13.01.2023 corespund principiului puterii lucrului judecat. Argumentele apărării, precum că inculpatul urmează a fi achitat, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, corect au fost respinse așa cum, nu a fost stabilit nici un temei pentru aceasta. Astfel, în lipsa unor argumente verosimile, cu invocarea mijloacelor de probă concrete din cauza penală, recursul declarat de avocat este nefondat și necesită a fi respins.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind probele acumulate la cauza penală, analizând sentința judecătorească în raport cu argumentele recursului, Completul de judecată conchide respingerea recursului avocatului Ciudin Vitalie, în interesele inculpatului Pralea Roman, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.437 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, *„pot fi atacate cu recurs: 1) sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate”*.

Iar, în speță, lui Pralea Roman i se impută săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217⁵ alin.(1) Cod penal, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 750 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore. Deci, sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 24 iunie 2025, este susceptibilă recursului.

Conform art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, *"judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: recursul este nefondat"*.

Potrivit art.448 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, *"judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs"*.

În acord cu prevederile art.441 alin.(2) Cod de procedură penală, *"instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art.444, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs"*.

Instanța de recurs a constatat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că, fapta penală reținută în culpa lui Pralea Roman este infracțiunea prevăzută de art.217⁵ alin.(1) Cod penal. Așa cum, Pralea Roman, la data de 22 octombrie 2019, până la orele 08:00, aflându-se pe teritoriul Penitenciarului nr.5-Cahul, amplasat în municipiul Cahul, strada Trandafirilor 21, unde își executa pedeapsa penală cu închisoare stabilită, având scopul premeditat de consumare a drogurilor pe teritoriul penitenciarului, a consumat droguri și anume stupefiante și fiind suspectat de consumul de droguri, deoarece avea un comportament neadecvat, a fost escortat la Spitalul raional Cahul, unde în urma examinării, conform procesului-verbal nr.13 din 22 octombrie 2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, s-a constatat că condamnatul Pralea Roman se afla în „Stare de ebrietate provocată de stupefiante (marijuana)”, care confirmă faptul consumului de către condamnatul Pralea Roman a drogurilor pe teritoriul Penitenciarului nr.5-Cahul.

Acțiuni, care corect au fost încadrate în baza art.217⁵ alin.(1) Cod penal, conform indicilor calificativi: *"consumul ilegal de droguri, etnobotanice sau analogii acestora, săvârșit pe teritoriul penitenciarelor"*.

Este de menționat faptul că, conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, *"instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii"*, iar potrivit art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, *"sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului"*.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de recurs îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CEDO, în hotărârea Capean vs. Belgia din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Mai mult ca atât, este de menționat faptul că ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art.24 și art.26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit art.6 CEDO, *"orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalității armelor, adică că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu adversul"*. Dreptul la un proces echitabil este garantat ca fiind efectiv dar nu iluzoriu (c. Engel și alții vs Olanda; Ozturk vs

Germania). Iar, într-un stat de drept este necesar respectarea normelor imperative întru asigurarea unui proces penal echitabil. La art.21 din Constituție este prevăzut că, *"orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale"*. Din conținutul normei constituționale se deduc trei principii: prezumția nevinovăției, caracterul public al procedurilor penale și posibilitatea persoanei de a utiliza toate mijloacele procedurale necesare pentru apărarea sa. De toate aceste prevederi fiind necesar de a se ține cont la emiterea unei hotărâri.

Instanța de recurs notează că, la momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței de către instanța de fond, acțiunile lui Pralea Roman corect au fost calificate în baza art.217⁵ alin.(1) Cod penal, aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborare, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, potrivit căruia *„fiecare probă necesită să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor"*. Cerințele date ale legii procesual penale fiind respectate de către instanța de fond, probele administrate pe dosar au fost apreciate corect, fapt ce a dus la condamnarea lui Pralea Roman, pe deplin confirmându-se vinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor imputate.

Este de menționat că, odată cu depunerea recursului, partea apărării invocă necesitatea casării sentinței contestate și emiterea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului, invocând nulitatea probelor. Totodată, solicitând admiterea integrală a cererilor depuse în cursul judecării cauzei penale de apărare, și anume: - constatarea nulității ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuit a lui Pralea Roman de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.271¹ alin.(1) Cod penal, emisă la 02 august 2021 de către Procurorul în Procuratura raionului Cahul, Andrei Iepure, în legătură că înaintarea învinuirii a fost efectuată după 03 luni după recunoașterea în calitate de bănuit a lui Pralea Roman; - declararea nulității acțiunii procesuale - procesul-verbal nr.13 din 22.10.2019, al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, a numitului Pralea Roman și prelevare a mostrelor biologice a acestuia (fila dosarului 26-27). Totodată, a invocat necesitatea ca în cadrul examinării prezentei cereri la Curtea de Apel Sud, să fie ascultată înregistrarea audio a ședinței din data de 05.06.2024, și anume: a declarațiilor date de Crasnov Andrei, care are prioritate față de declarațiile indicate ca date de acesta în sentință și procesul-verbal al ședinței, aceasta în legătură cu faptul că nu au fixate integral declarațiile lui Crasnov Andrei. La fel, a invocat partea apărării că, este necesar constatarea de rând cu cele solicitate a încălcării dreptului la un proces echitabil a lui Pralea Roman prevăzut la art.19 Cod de procedură penală și art.6 CEDO, a încălcării principiului legalității prevăzut la art.7 Cod de procedură penală, ca urmare a încercării sperând că fără efect a administrării unor probe ilegal și contrar prevederilor legale de către partea acuzării.

Astfel, probe noi la examinarea cauzei în instanța de recurs nu au fost administrate, dar ținând cont că prin depunerea recursului se contestă vinovăția, întru asigurarea principiului contradictorialității, reglementat de art.24 Cod de procedură penală, în baza art.448 Cod de procedură penală au fost verificate suplimentar probele administrate în instanța de fond, și anume:

Procesul-verbal nr.13 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din data de 22 octombrie 2019, pe numele lui Pralea Roman, potrivit căruia, în urma examinării la data de 22 octombrie 2019 a lui Pralea Roman,

deținut în Penitenciarul nr.5-Cahul, trimis de către director interimar Penitenciarului nr.5-Cahul, Țurcanu Iurie, către medicul narcolog din cadrul IMSP SR Cahul, Crasnov Andrei, s-a constatat consecințele consumului de „Marijuana”. La rubrica „15. Însemnarea celui examinat că a luat cunoștință de rezultatele examinării și dreptul la reexaminare” este indicată mențiunea „Am făcut cunoștință”, fiind aplicată semnătură. Procesul-verbal nominalizat a fost recunoscut și anexat la cauza penală nr.2019150866 ca „document” prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a documentelor ca mijloace materiale de probă din data de 12 octombrie 2022 (Vol.I, f.d.26-27; 101; 146-147);

Proces-verbal de ridicare din data de 30 noiembrie 2022, potrivit căruia de către organul de urmărire penală de la medicul narcolog, Crasnov Andrei, a fost ridicată copia procesului-verbal nr.13 din data de 22 octombrie 2019 pe numele lui Pralea Roman (exemplarul nr. 2) și 3 copii din Registrul de înregistrare a proceselor-verbale de examinări medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei, pe numele Pralea Roman (Vol.I, f.d.145);

Registrul de înregistrare a proceselor-verbale ale examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, IMSP SR Cahul, început la data de 01 iulie 2013, potrivit căruia, la numărul de ordine „13”, sunt indicate mențiunile: „22.10.2019”, „Pralea Roman *****”, „IDNP *****”, „a.n.*****”, „Penitenciarul nr.5-Cahul deținut” (f.d.148-150);

Cererea avocatului Ciudin Vitalie din 26.06.2024, scrisoarea IMSP din 12.06.2024 și copiile din Registrul, potrivit cărora lui Pralea Roman i-au fost preluate doar probe de urina (Vol.II, f.d.40-45).

Totodată, nu se poate trece cu vederea faptul că, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul *Negru Dumitru*, care a declarat că, a activat în calitate de specialist principal în cadrul Penitenciarului nr.5-Cahul. Pralea Roman se deținea în Penitenciarul nr.5-Cahul și supraveghetorul de la post l-a contactat și i-a comunicat că deținutul Pralea Roman solicită să discute cu un reprezentant din secția siguranță. Astfel, s-a apropiat pentru a discuta cu acesta. Când a ajuns și a început să vorbească cu Pralea Roman, a văzut că acesta era vizibil în stare de ebrietate, dar nu simțea miros specific. Pralea Roman nu se putea concentra asupra discuției și martorul nu înțelegea ce solicită acesta. Totodată, Pralea Roman, în timpul discuției, ba râdea, ba era serios. După ce a încheiat discuția cu Pralea Roman, a raportat directorului Penitenciarului nr.5-Cahul despre comportamentul lui Pralea Roman. Directorul Penitenciarului nr.5-Cahul i-a spus să se apropie cu șeful de grup, Scurtu Valentin, totodată, martorul să-l întrebe pe Pralea Roman dacă este de acord să-i fie preluate probe biologice pentru a-i stabili starea. Pralea Roman a fost de acord să-i fie preluate probe biologice. Mai târziu, a aflat că directorul Penitenciarului nr.5-Cahul a efectuat un demers către IMSP Cahul pentru a-i fi preluate probe biologice lui Pralea Roman și, la două zile de acest incident, Pralea Roman a fost escortat pentru a îi fi preluate probe biologice. A declarat că, Pralea Roman a fost escortat de către altcineva, dar martorul a fost prezent la spital. Nu cunoaște dacă au fost preluate probe biologice de la Pralea Roman, așa cum era în hol. Nu ține minte dacă a întocmit careva acte pe cazul dat. Nu ține minte data exactă a incidentului, deoarece a trecut mult timp. I-a spus lui Pralea Roman că, îi vor fi preluate probe biologice de sânge sau urină, când acesta era în celula nr.24. Nu cunoaște dacă acordul lui Pralea Roman de a-i fi preluate probe biologice în formă scrisă a fost fixat. Lui Pralea Roman i-a spus că îi vor fi preluate probe biologice când acesta era în celula nr.24. La spital nu a discutat cu Pralea Roman.

Totodată, martorul Negru Dumitru fiind audiat suplimentar în ședință de judecată, a relatat că, este angajat în cadrul Penitenciarului nr.5-Cahul. Îl cunoaște pe Pralea Roman, deoarece se deține în Penitenciarul nr.5-Cahul. A fost și el la spital când Pralea Roman a fost escortat, pentru a-i fi preluate probe biologice. Crasnov Andrei nu i-a predat probele de sânge preluate de la Pralea Roman (Vol.II, f.d.68, 75).

Martorul Scurtu Valentin în ședință de judecată a primei instanțe a relatat că, a activat în cadrul Penitenciarului nr.5-Cahul și l-a cunoscut pe Pralea Roman pe linie de serviciu. Nu ține minte data, însă a fost implicat în serviciu împreună cu colegul său, Negru Dumitru. Negru Dumitru i-a spus că a observat că deținut Pralea Roman avea un comportament neadecvat. Astfel, s-a luat decizia ca inculpatului Pralea Roman să-i fie preluate probe biologice pentru a stabili starea acestuia. Despre aceste fapte au anunțat administrația Penitenciarului nr.5-Cahul. A auzit, însă nu ține minte de la cine, că Pralea Roman a fost transportat la spital de către alți colegi. Nu ține minte dacă a fost întocmit un act cu acordul sau dezacordul lui Pralea Roman de a-i fi preluate probe biologice. Nu ține minte toate circumstanțele, deoarece a trecut mult timp. Nu ține minte dacă a dat declarații la urmărirea penală. Semnătura de la f.d.96-97 îi aparține, la fel, și scrisul olograf este al lui. Susține declarațiile date la urmărirea penală. A declarat că, din spusele lui Negru Dumitru a aflat că Pralea Roman avea un comportament neadecvat. Nu ține minte dacă în ziua incidentului a discutat cu Pralea Roman. Nu i-a spus lui Pralea Roman că urmează să treacă o examinare medicală. Nu ține minte dacă cineva a discutat cu Pralea Roman că urmează să treacă o examinare medicală. Nu a văzut nici un act semnat de către Pralea Roman cu privire la acordul sau dezacord de a trece examinarea medicală. Discuția cu Negru Dumitru cu referire la starea lui Pralea Roman a avut loc în dimineața zilei când a intrat în serviciu, adică la 22 octombrie 2019. Nu ține minte data când a predat serviciul. A mai declarat că, posibil de la colegi a aflat că Pralea Roman a fost în stare de ebrietate narcotică (Vol.II, f.d.69).

Martorul Crasnov Andrei, fiind audiat în ședință de judecată, a relatat că, îl cunoaște pe Pralea Roman pe linie de serviciu, așa cum acesta fost adus la preluarea probelor biologice pentru a fi constată starea de ebrietate narcotică. I-a preluat lui Pralea Roman probele biologice, și anume urme de urină. Examinând urmele de urină preluate de la Pralea Roman, s-a constatat starea de ebrietate narcotică în urma consumării substanței narcotice de tip marijuana cu proveniență din India. Pralea Roman a fost de acord să treacă testarea. Când martorul i-a efectuat testarea, Pralea Roman avea un comportament neadecvat, și anume, era agitat. Semnătura aplicată la f.d.26-27 îi aparține martorului. Potrivit procesului-verbal de la f.d.26-27 de la Pralea Roman nu au fost preluate probe biologice de sânge, însă martorul este sigur că au fost preluate probe biologice de sânge, deoarece a indicat în registru despre acest fapt. Acest registrul se află în biroul martorului. Procesul-verbal al rezultatului urinei de la f.d.26-27, pe care personal l-a întocmit, este valabil fără procesul-verbal de constatare în urma examinării probelor de sânge. Nu cunoaște de ce la urmărirea penală nu a indicat despre preluarea probelor biologice de sânge. A declarat că, atunci când a preluat probe biologice de la Pralea Roman, acesta a fost de acord să-i fie preluate. În prezența martorului, reprezentanții Penitenciarului nr.5-Cahul nu l-au întrebat pe Pralea Roman dacă este de acord cu preluarea probelor biologice, deoarece această procedură se efectuează până la prezentarea persoanei la testare. Pralea Roman în prezența sa nu a indicat că nu este de acord cu preluarea probelor biologice, în timpul procedurii nu a vorbit nimic, nu s-a împotrivit. Pralea Roman a fost supus testării privind constatarea starea de ebrietate narcotică. Martorul a examinat probele de urină preluate de la Pralea Roman. Nu ține minte cum se numește în termeni medicali testul efectuat de către el. De la Pralea Roman s-a ridicat urme de sânge și de urină. Probele de sânge preluate de la Pralea Roman personal le-a predat persoanei

responsabile din cadrul Penitenciarului nr.5-Cahul, pe nume Neagu, pentru a le duce în mun. Chișinău, în vederea stabilirii stării de ebrietate narcotică, după sânge. Persoana pe nume Neagu, după transmiterea probelor biologice în mun. Chișinău, trebuia să vină cu rezultatul pentru a întocmi procesul-verbal cu privire la constatarea stării de ebrietate narcotică a lui Pralea Roman. Nu a întocmit procesul-verbal cu privire la constatare, deoarece nu i-a fost adus rezultatul în urma examinării probelor biologice de sânge. Pralea Roman a fost escortat dimineața. Martorul activează în acest domeniu de 40 ani. A menționat că, comportamentul persoanei diferă în dependență de cantitatea de substanțe narcotice consumată. În cazul efectuării unei interpelări oficiale, poate să prezinte extrase din registru unde a indicat că au fost preluate probelor biologice de sânge de la Pralea Roman. A reiterat că, personal a preluat de la Pralea Roman urme biologice de urină, totodată, a fost prezent în sala de proceduri la preluarea probelor de sânge de către angajatul IMSP Cahul.

Totodată, martorul Crasnov Andrei fiind audiat suplimentar în ședință de judecată, a relatat că, anterior, a indicat că au fost preluate probe biologice de sânge de la Pralea Roman, deoarece nu știa cazul, dar astăzi, după ce a făcut cunoștință cu actele, confirmă că nu au fost preluate probe biologice de sânge, ci doar de urina de la Pralea Roman (Vol.II, f.d.71-72, 74).

Este de reținut că, la examinarea cauzei, just a apreciat prima instanță că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că, faptele au avut loc și a fost săvârșită de către inculpatul Pralea Roman în circumstanțele descrise mai sus. Iar, prin depunerea recursului, partea apărării invocă că, instanța de fond incorect a apreciat probele din cauza penală și greșit a ajuns la concluzia de condamnare a lui Pralea Roman. Menționând apărătorul încălcarea prevederilor art.63 Cod de procedură penală, fiind necesară declararea nulității actelor emise, or, la caz, în opinia apărării, sunt incidente dispozițiile art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, conform cărora în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod. Or, în speță, pe lângă încălcarea prevederilor art.63 Cod de procedură penală, a menționat apărarea și lipsa unui acord la examinarea și prelevarea mostrelor, neexplicarea în general persoanei cu privire la dreptul de a-și da acordul sau nu este echivalentă cu o efectuare silită a acestor acțiuni, deoarece persoanei în general nu-i sunt comunicate aceste drepturi. Respectiv, Pralea Roman de la bun început a fost suspectat de consumul interzis a substanțelor narcotice. Astfel, menționându-se că, este necesară achitarea lui Pralea Roman, deoarece instanța de fond a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate reieșind din probele anexate la dosar, dar care apărarea a invocat de la început că, sunt nule și nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Completul de judecată notează că, nu poate fi reținut ca întemeiat argumentul apărării cu privire la necesitatea constatării nulității ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuit a lui Pralea Roman de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(1) din Codul penal, emisă la 02 august 2021, de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Iepure Andrei, și dispunerea încetării procesului penal în privința lui Pralea Roman, așa cum, prima instanță just a stabilit netemeinicia acestuia.

Potrivit art. 63 Cod de procedură penală, „(1) Bănuitul este persoana fizică sau juridică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune pînă la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuیت prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: 1) procesul-verbal de reținere; 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de

bănuir. (1¹) Ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuir și informația despre drepturile prevăzute la art.64 se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile din momentul de emitere a ordonanței, dar nu mai târziu de ziua în care bănuitul s-a prezentat sau a fost adus silit, ori din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta. În cazul în care există necesitatea dispunerii unor măsuri speciale de investigații în privința bănuitului, aducerea la cunoștință a ordonanței de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuir și a drepturilor sale se amână în baza ordonanței motivate a procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucție pe o perioadă de 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii motivate a perioadei până la 3 luni. În cazul infracțiunilor privind crima organizată, spălarea de bani, al infracțiunilor cu caracter terorist, al infracțiunilor de corupție și ale celor conexe actelor de corupție, termenul de amânare a aducerii la cunoștință poate fi prelungit până la 6 luni, la demersul procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucție. Fiecare prelungire a termenului de amânare a aducerii la cunoștință a ordonanței de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuir și a drepturilor sale nu poate depăși 30 de zile. (2) Organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuir: 1) persoana reținută – mai mult de 72 de ore; 2) persoana în privința căreia a fost aplicată o măsură preventivă neprivativă de libertate – mai mult de 10 zile din momentul când i s-a adus la cunoștință ordonanța despre aplicarea măsurii preventive; 3) persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate – mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi – mai mult de 6 luni. (3) La momentul expirării, după caz, a unui termen indicat în alin.(2), organul de urmărire penală este obligat să elibereze bănuitul reținut ori să revoce, în modul stabilit de lege, măsura preventivă aplicată în privința lui, dispunând scoaterea lui de sub urmărire sau punerea lui sub învinuire. În caz de prelungire a termenului de menținere în calitate de bănuir mai mult de 3 luni, ofițerul de urmărire penală este obligat să informeze imediat bănuitul despre aceasta. (4) Organul de urmărire penală sau instanța de judecată, constatând că bănuiala nu s-a confirmat, este obligată să elibereze bănuitul reținut sau să revoce măsura preventivă aplicată în privința lui până la expirarea termenelor indicate în alin.(2), dispunând scoaterea lui de sub urmărire. (5) Calitatea de bănuir încetează din momentul eliberării reținutului, revocării măsurii preventive aplicate în privința lui ori, după caz, anulării ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuir și scoaterii lui de sub urmărire, sau din momentul emiterii de către organul de urmărire penală a ordonanței de punere sub învinuire. (7) Interogarea în calitate de martor a persoanei față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune se interzice”.

Astfel, prin simpla indicare a calității procesuale în careva blanchete-tip, nu se recunoaște calitatea procesuală, aceasta fiind recunoscută prin ordonanța de punere sub învinuire din 02.08.2021, unde Pralea Roman a fost pus sub învinuire (Vol.I, f.d.54).

Deci, actul procedural de recunoaștere în calitate de bănuir poate fi doar 1) procesul-verbal de reținere; 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuir. Asemenea acte pot fi emise doar de către organul de urmărire penală sau instanța de judecată, și doar în cadrul unei proceduri în care s-a decis pornirea urmăririi penale. Iar, la data când Pralea Roman a fost supus examinării medicale, acesta nu avea nici o calitate procesuală, nefiind emis nici unul din actele indicate supra, acțiunea dată nefiind realizată de organul de urmărire penală, fiind premergătoare începerii urmăririi penale, constituind etapa de constatare și acumulare a probelor. Ulterior, la data de 07 noiembrie 2019 a fost dispusă începerea urmăririi penale, existând bănuiala rezonabilă de săvârșirea faptei prevăzute de art.217⁵ alin.(1) Cod penal. Iar, la data de 02 august 2021 Pralea

Roma a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217⁵ alin.(1) Cod penal.

Deci, completul de judecată nu poate trece cu vederea faptul că, art.63 alin.(1) Cod de procedură penală prevede trei modalități distincte de obținere a calității de bănuît, prin reținere, aplicarea măsurilor preventive neprivative de libertate și prin ordonanța procurorului. Durata pentru care este oferită calitate de bănuît diferă pentru fiecare modalitate, aceste modalități sunt alternative. Primele două modalități au fost introduse pentru a asigura o protecție juridică persoanelor în privința cărora nu a fost emisă o ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuît. După emiterea ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît, primele două opțiuni își pierd relevanța. Deci, din momentul emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît, calitatea de bănuît este valabilă timp de trei luni, sau, cu acordul Procurorului General sau a adjuncților acestuia, timp de șase luni. Aplicarea măsurilor preventive non-privative de libertate nu poate scurta acest termen. Acest fapt rezultă chiar din art.63 Cod de procedură penală. Alin.(5) al acestui articol se referă la încetarea calității de bănuît. El nu prevede încetarea calității de bănuît oferite prin ordonanță odată cu expirarea a 10 zile de la aplicarea măsurii preventive neprivative de libertate. Potrivit art.63 alin.(1) Cod de procedură penală calitatea de bănuît poate fi atribuită din momentul începerii de către organul de urmărire penală a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu aceasta. Iar, în speță, examinarea medicală nu a avut în cadrul urmăririi penale și nu a fost realizată această acțiune de către organul de urmărire penală.

Astfel, faptul că în blancheta-tip este indicat motivul examinării: bănuît, faptul dat nu constituie temei de atribuire a statutului de bănuît persoanei supuse examinării medicale, or, la art.63 alin.(1) Cod de procedură penală este specificat cert că, actul procedural de recunoaștere în calitate de bănuît poate fi doar ordonanța sau încheierea de aplicare a măsurii preventive, iar în corelație cu art.177 Cod de procedură penală asemenea acte pot fi emise doar de către organul de urmărire penală sau instanța de judecată, și în cadrul unui proces în care este deja pornită urmărirea penală. Iar, la caz, Pralea Roman la data de 22 octombrie 2019 a fost supus examinării medicale de către medicul Crasnov Andrei, care a și întocmit *procesul-verbal nr.13 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din data de 22 octombrie 2019*, pe numele Pralea Roman, potrivit căruia, în urma examinării la data de 22 octombrie 2019 a lui Pralea Roman, deținut în Penitenciarul nr.5-Cahul, trimis de către director interimar Penitenciarul nr.5-Cahul, Țurcanu Iurie, către medicul narcolog din cadrul IMSP SR Cahul, Crasnov Andrei, s-a constatat consecințele consumului de “Marijuana”. La rubrica „15. Însemnarea celui examinat că a luat cunoștință de rezultatele examinării și dreptul la reexaminare” este indicată mențiunea „*Am făcut cunoștință*”, fiind aplicată semnătură. Procesul-verbal nominalizat a fost recunoscut și anexat la cauza penală nr.2019150866 ca „document”, prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a documentelor ca mijloace materiale de probă din data de 12 octombrie 2022 (Vol.I, f.d.26-27; 101; 146-147). Act care nu a fost întocmit de organul de urmărire penală, ci de medic, în cadrul etapei de acumulare a probelor, care a urmat cu pornirea urmăririi penale, or, din probele acumulate rezulta bănuiala rezonabilă de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 217⁵ alin. (1) Cod penal.

Astfel, la caz, în privința lui Pralea Roman a fost emisă ordonanța de punere sub urmărire penală la data de 02 august 2021, în termenii și condițiile legale, deci, fiind respectate prevederile art.63 Cod de procedură penală, ceea ce denotă netemeinicia argumentelor invocate în acest sens în recursul depus de apărător.

În circumstanțele expuse, prin probatoriul cauzei penale s-a demonstrat incontestabil săvârșirea de către inculpatul Pralea Roman a infracțiunii prevăzute de art.217⁵ alin.(1) Cod

penal, fiind demonstrată realizarea de către ultimul a componentei infracțiunii incriminate. Vinovăția inculpatului Pralea Roman se confirmă și prin declarațiile martorilor, depuse pe prezenta cauză penală, care coroborează și se completează cu cumulul de probe existente la dosar.

Completul judiciar reține că, la caz, la emiterea sentinței contestate, just a fost conchis faptul că, fapta săvârșită de Pralea Roman întrunește elementele constitutive ale componentei infracțiunii prevăzute art.217⁵ alin.(1) Cod penal.

Obiectul juridic special al acestei infracțiuni îl constituie relațiile sociale cu privire la circulația legală de droguri, etnobotanice sau analogii acestora, apărute împotriva consumului ilegal de asemenea substanțe, săvârșit în mod public sau pe teritoriul instituțiilor de învățământ, instituțiilor de reabilitare socială, penitenciarelor, unităților militare, în locuri de agrement, în locurile de desfășurare a acțiunilor de educație, instruire a minorilor sau tineretului, a altor acțiuni culturale sau sportive ori în imediata apropiere a acestora.

Obiectul material al infracțiunii examinate îl reprezintă de drogurile, etnobotanicele sau analogii acestora. Proporțiile acestor substanțe se iau în considerare nu la calificarea faptei, ci la individualizarea pedepsei. Pentru calificarea faptei în baza alin.(1) art.217⁵ Cod penal nu contează dacă se consumă droguri, etnobotanice sau analogii acestora, a căror circulație în scopuri medicale este interzisă sau permisă. O asemenea împrejurare poate fi luată în considerare la individualizarea pedepsei.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la alin.(1) art.217⁵ Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de consum ilegal de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale acestora; 2) modul de săvârșire a infracțiunii: modul public; 3) locul de săvârșire a infracțiunii: teritoriul instituțiilor de învățământ, instituțiilor de reabilitare socială, penitenciarelor, unităților militare, locurile de agrement, locurile de desfășurare a acțiunilor de educație, instruire a minorilor sau tineretului, a altor acțiuni culturale sau sportive ori în imediata apropiere a acestora.

Iar, prin „consum ilegal de droguri, etnobotanice sau analogii acestora” trebuie de înțeles administrarea nejustificată a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, în scopul periculos de a cunoaște și a simți efectul lor asupra fizicului și psihicului, de regulă, în cantități mai mari decât dozele terapeutice, fără ca ele să fi fost prescrise de medic și fără ca în organism să se ateste procese patologice care ar face indicată administrarea lor.

La calificare, nu are importanță modalitatea faptică sub care se prezintă acțiunea de consum ilegal: a) întrebuințarea pastilelor sau prafurilor; b) injectare; c) prizare; d) inhalare; e) mestecarea substanțelor narcotice de origine naturală; f) fumat; g) aplicarea compreselor etc.

Din structura laturii obiective a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.217⁵ Cod penal reiese că, pentru calificare, este obligatorie stabilirea semnelor secundare ale laturii obiective: modul de săvârșire a infracțiunii și locul săvârșirii infracțiunii. Aceste semne au un caracter alternativ. Pentru calificarea infracțiunii este necesară prezența unuia dintre semnele secundare ale laturii obiective.

Pentru a afla înțelesul noțiunii „mod public de săvârșire a infracțiunii” se pune accent pe prevederile art.131 Cod penal „Fapta săvârșită în public”. Conform acestui articol, se consideră săvârșită în public fapta comisă: a) într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului; b) în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane; c) într-un loc inaccesibil publicului, cu intenția însă ca fapta să fie

auzită sau văzută, dacă aceasta sa produs față de două sau mai multe persoane; d) într-o adunare sau reuniune de mai multe persoane, cu excepția reuniunilor care pot fi considerate cu caracter familial, datorită naturii relațiilor dintre persoanele participante; e) prin orice mijloace recurgând la care făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.

În oricare din cele cinci ipoteze specificate mai sus, consumul ilegal de droguri, etnobotanice sau analogii acestora trebuie considerat ca fiind săvârșit în mod public, deci urmează a fi calificat potrivit alin.(1) art.217⁵ Cod penal.

Cât privește *locul săvârșirii infracțiunii analizate*, acesta este teritoriul instituțiilor de învățământ, instituțiilor de reabilitare socială, penitenciarelor, unităților militare, locurile de agrement, locurile de desfășurare a acțiunilor de educație, instruire a minorilor sau tineretului, a altor acțiuni culturale sau sportive ori în imediata apropiere a acestora”. Infracțiunea specificată la alin.(1) art.217⁵ Cod penal este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul consumului ilegal de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale acestora.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.217⁵ Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă în: năzuința făptuitorului de a resimți efectul drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora; năzuința de a apologiza consumul drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora etc.

Subiectul infracțiunii specificate la alin.(1) art.217⁵ Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

La caz, instanța de recurs notează că, chiar dacă inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea faptelor imputate, reieșind de probatoriul cercetat nemijlocit în ședința de fond și verificat suplimentar în instanța de recurs, cu respectarea principiului contradictorialității, se desprinde faptul că, vinovăția inculpatului a fost dovedită în afară de orice dubiu rezonabil, fiind confirmată pe deplin prin probele administrate în prezenta cauză.

Ținând cont de cele expuse, este de notat că, probele respective, apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, cât și toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, demonstrează incontestabil săvârșirea de către inculpatul Pralea Roman a infracțiunii incriminate prin rechizitoriu. Or, toate probele invocate supra demonstrează faptul că, anume inculpatul a consumat ilegal de droguri, etnobotanice sau analogii acestora, pe teritoriul Penitenciarului nr.5-Cahul. Iar, alegațiile părții apărării nu pot fi reținute ca întemeiate, aceste declarații sunt combătute prin probatoriul anexat la dosar, inclusiv și declarațiile martorilor. Or, relatările acestor martori se confirmă și prin actele anexate la dosar, declarațiile martorilor audiați pe prezenta cauză, fiind consecutive, logice și coroborează între ele. Totodată, aceste declarații se confirmă obiectiv prin celelalte probe administrate pe cauza penală, iar careva circumstanțe care ar pune la îndoiala credibilitatea acestor declarații (cum ar fi relații ostile, sau cointeresarea în condamnarea inculpatului) nu au fost stabilite, împrejurări care permit aprecierea aceste declarații ca veridice, utile și care coroborează între ele, inclusiv și se completează cu cumulul de probe existente la dosar.

Astfel, este de menționat și faptul că, potrivit art.93 Cod de procedură penală, ”(1) *probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.* (2) *În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuțului, învinuțului, inculpatului, victimei, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului, specialistului, expertului; 2) raportul de expertiză judiciară; 3) corpurile delict; 4) procesele-verbale privind acțiunile de*

urmărire penală și ale cercetării judecătorești; 5) documentele (inclusiv cele oficiale); 6) înregistrările audio sau video, fotografiile; 7) constatările tehnico - științifice și medico-legale; 8) actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările și altele; 9) procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele și procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător, emisă conform prevederilor art.276¹ dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control; 10) procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare. (3) Elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, organul care exercită activitate specială de investigații, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod. (4) Datele de fapt obținute prin activitatea specială de investigații pot fi admise ca probe numai în cazurile în care ele au fost administrate în cadrul urmăririi penale și verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute la alin.(2), în conformitate cu prevederile legii procesuale, cu respectarea drepturilor și libertăților persoanei sau cu restricția unor drepturi și libertăți autorizată de către instanța de judecată. (5) Datele de fapt obținute de către echipele comune internaționale de efectuare a urmăririi penale pot fi admise ca probe numai în cazul în care au fost administrate prin intermediul mijloacelor de probă prevăzute la alin.(2)''.

La art.94 Cod de procedură penală este stipulat că, ''(1) în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: 1) prin aplicarea violenței, amenințărilor sau a altor mijloace de constrângere, prin violarea drepturilor și libertăților persoanei; 2) prin încălcarea dreptului la apărare al bănuțului, învinutului, inculpatului, părții vătămate, martorului; 3) prin încălcarea dreptului la interpret, traducător al participanților la proces; 4) de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală, cu excepția organelor de control și altor părți în proces prevăzute la art.93 alin.(3); 5) de o persoană care evident știe că intră sub incidența de recuzare; 6) dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată; 7) prin utilizarea metodelor ce contravin prevederilor științifice; 8) cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod; 9) fără a fi cercetate, în modul stabilit, în ședința de judecată; 10) de la o persoană care nu poate recunoaște documentul sau obiectul respectiv, nu poate confirma veridicitatea, proveniența lui sau circumstanțele primirii acestuia; 11) prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la savârșirea infracțiunii; 12) prin promisiunea sau acordarea unui avantaj nepermis de lege. (2) Constituie încălcare esențială a dispozițiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanților la proces de aceste drepturi sau prin îngădirea drepturilor garantate, fapt care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului. (3) Datele administrate cu încălcările menționate la alin.(1) pot fi utilizate ca probe care confirmă faptul încălcărilor respective și vinovăția persoanelor care le-au admis. (4) Plîngerile depuse în cursul procesului și hotărârile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanțe care au importanță în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plîngere și a fost adoptată o hotărîre. (5) Prevederile alin.(1)-(4) se aplică în mod corespunzător și probelor obținute în temeiul probelor menționate la alin.(1)-(4), cu

excepția cazului în care probele derivate se bazează pe o sursă independentă sau ar fi fost descoperite inevitabil”.

Astfel, completul judiciar nu reține ca întemeiate argumentele părții apărării, le apreciază critic, date cu scopul de a evita răspunderea penală pentru infracțiunea comisă, aceste argumente fiind declarative, fără substrat factologic, deoarece această versiune nu este susținută de careva probe, iar Pralea Roman nu a manifestat nici o pretenție sau protest la acel moment față de angajații penitenciarului, medic, precum că este nejustificat supus testării, dar din contra a semnat toate actele întocmite. Iar, rezultatul examinării medicale a fost stabilit faptul că, condamnatul Pralea Roman se afla în „Stare de ebrietate narcotică (marijuana)”, care confirmă faptul consumului de către condamnatul Pralea Roman a drogurilor pe teritoriul Penitenciarului nr.5-Cahul. Circumstanțe, care rezultă din procesul-verbal nr.13 din 22 octombrie 2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, acțiuni care întemeiat au fost încadrate în baza art.217⁵ alin.(1) Cod penal.

Ținând cont de cele menționate supra, completul judiciar notează că, la materialele procesului penal sunt probe, care demonstrează faptul consumului ilegal de droguri, etnobotanice sau analogii acestora, pe teritoriul penitenciarului.

Este de menționat și faptul că, potrivit art.95 Cod de procedură penală este stipulat că, *”(1) sînt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod. (2) Chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată. (3) Dacă administrarea probelor a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor prezentului cod, argumentarea inadmisibilității probelor se face de către partea care cere respingerea lor. În caz contrar, obligația de a argumenta admiterea lor revine părții care le-a administrat sau părții în favoarea căreia au fost administrate probele”.* Iar, la caz, nu a fost stabilită nici încălcarea prevederilor date, chiar dacă apărarea invocă contrariul, în urma examinării prezentei cauze în ordine de recurs, nu au fost confirmate cele invocate de avocatul Ciudin Vitalie.

Mai mult ca atât, completul judiciar ca și instanța de fond reține că, din conținutul procesului-verbal nr.13 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din data de 22 octombrie 2019, pe numele Pralea Roman, în urma examinării la data de 22 octombrie 2019 a lui Pralea Roman, deținut în Penitenciarul nr.5-Cahul, trimis de către director interimar al Penitenciarului nr.5-Cahul, Țurcanu Iurie, de către medicul narcolog din cadrul IMSP SR Cahul, Crasnov Andrei, s-a constatat consecințele consumului de „Marijuana”. La rubrica „15. Însemnarea celui examinat că a luat cunoștință de rezultatele examinării și dreptul la reexaminare” este indicată mențiunea „Am făcut cunoștință”, fiind aplicată semnătură.

La fel, la caz, declarațiile martorilor coroborează cu datele din Registrul de înregistrare a proceselor-verbale ale examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, IMSP SR Cahul, început la data de 01 iulie 2013, unde la numărul de ordine „13”, sunt indicate mențiunile: „22.10.2019”, „Pralea Roman *****”, „IDNP *****”, „a.n. *****”, „Penitenciarul nr. 5 Cahul deținut”. Iar, în concordanță cu declarațiile martorilor și invocările avocatului Ciudin Vitalie din 26.06.2024, scrisoarea IMSP din 12.06.2024 și copiile din Registru, se desprinde că, lui Pralea Roman i-au fost preluate doar probe de urina (Vol.II, f.d.40-45).

De asemenea, Pralea Roman fiind audiat pe prezenta cauză a menționat că, la 22 octombrie 2019, în timp ce se deținea în Penitenciarului nr.5-Cahul, a fost escortat la Spitalul raional Cahul, unde i-au fost prelevate probe biologice (urina), a semnat procesul-verbal, care i-a

fost dat de medic, iar careva obiecții nu a indicat. În ședință de judecată a instanței de fond, inculpatul Pralea Roman a declarat că, pe faptul că i-au fost încălcate drepturile, prin faptul că nu i s-a solicitat acordul la prelevarea probelor biologice, nu a depus plângere la procuror și la organul de urmărire penală.

Astfel, referitor la cererea inculpatului Pralea Roman și apărătorului, avocatul Ciudin Vitalie, prin care se solicită declararea nulității acțiunii procesuale – procesul-verbal nr.13 din 22 octombrie 2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, a numitului Pralea Roman și prelevare a mostrelor biologice a acestuia (Vol.I, f.d.26-27), respingerea din lista probelor și deciderea de instanța de judecată, a refuza prezentarea de către procuror în cadrul examinării cauzei penale de acuzare a lui Pralea Roman, în cadrul cauzei penale nr.2019150866, a următoarelor probe în legătură cu nulitatea acțiunii procesuale efectuate și, respectiv, a acestei probe – procesul-verbal nr.13 din 22 octombrie 2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, a numitului Pralea Roman și prelevare a mostrelor biologice a acestuia, just instanța de fond a respins-o ca neîntemeiată, din următoarele considerente. Instanța de judecată relevă că, în conformitate cu prevederile art.64 alin.(3¹) Cod de procedură penală, examinarea corporală, precum și prelevarea mostrelor de eliminări ale corpului sau a altor mostre biologice de la bănuit fără acordul acestuia pot fi efectuate doar cu autorizarea judecătorului de instrucție. Aceste acțiuni nu pot fi întreprinse în locurile sau circumstanțele în care există riscul traumatizării bănuitului sau riscul violării drepturilor omului.

Iar, în speță, întemeiat a fost conchis de instanța de fond faptul că, acțiunile petrecute în privința lui Pralea Roman, și anume, examinarea medicală, procesul-verbal nr.13 din 22.10.2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, au fost efectuate în cadrul acțiunilor de verificare/constatare a încălcării regimului de detenție, care de rând cu comunicatul special al Penitenciarului nr.5-Cahul, înregistrat cu nr.7/3957 din 23 octombrie 2019, a servit drept temei de pornire a urmăririi penale. Și, chiar dacă apărarea invocă că, prelevarea mostrelor biologice ale lui Pralea Roman, în lipsa acordului scris al ultimului, cât și a autorizării judecătorului de instrucție, pentru efectuarea acestei acțiuni, este ilegală. Acest argument corect a fost conchis de către prima instanță că, necesită a fi respins ca neîntemeiat, dat fiind faptul că, art.64 alin.(3¹) Cod de procedură penală, reglementează procedura de examinare corporală și de prelevare a mostrelor de eliminări ale corpului sau a altor mostre biologice de la bănuit în lipsa acordului acestuia (care poate fi efectuată doar cu autorizarea judecătorului de instrucție), pe când, la caz, la momentul examinării/prelevării mostrelor biologice lui Pralea Roman, ultimul nu dispunea de careva calitate procesuală.

Cu atât mai mult că, inculpatul Pralea Roman la momentul examinării/prelevării de mostre, cât și aducerii la cunoștință a procesul-verbal nr.13 din 22 octombrie 2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, nu a înaintat careva obiecții, fapt confirmat inclusiv prin raportul din 21 octombrie 2019, întocmit de către OS al SSRP al Penitenciarului nr.5-Cahul, Scurtu Valentin, cât și procesul-verbal din 23 octombrie 2019. Astfel, contrar afirmațiilor invocate în cerere, întemeiat a fost stabilit că, careva temeiuri legale de a dispune nulitatea acțiunii procesuale – procesul-verbal nr.13 din 22 octombrie 2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, a numitului Pralea Roman și prelevare a mostrelor biologice a acestuia, nu au fost identificate.

Cu referire la încheierea judecătorului de instrucție Valeriu Curicheru din 15.12.2022, cât și cea din 13.01.2023 emisă de judecătorul Turculeț Leonid, actele date corespund principiului puterii lucrului judecat.

În circumstanțele expuse, se desprinde că, învinuirea inculpatului de săvârșirea faptei imputate și-a găsit confirmare clară, ireversibilă și justificată, astfel că, acțiunile lui Pralea Roman corect au fost încadrate în baza normei art.217⁵ alin.(1) Cod penal, iar versiunea și alegațiile inculpatului și ale apărătorului, este tratată ca o metodă de apărare, ceea ce constituie un drept a acestuia de a-și stabili poziția de apărare.

Este de menționat că, potrivit art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, *„concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate de presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii ce nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului”*, iar în conformitate cu prevederile art.1 alin.(2), (3) Codul de procedură penală, *”procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetare a infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată. Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuț, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată”*.

Prevederi pe care instanța de recurs pune accent la examinarea cauzei date și notează că, corect instanța de fond a stabilit că, Pralea Roman este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217⁵ alin.(1) Cod penal așa cum, prin materialele acumulate, rezultă că a fost demonstrat faptul săvârșirii de către inculpat anume a acestei infracțiuni și anume în circumstanțele descrise supra, iar careva temeiuri de a declara nulitatea probelor existente la dosar, nu au fost stabilite.

Astfel, instanța de fond întemeiat a menționat faptul că, din probatoriul administrat s-a constatat cu certitudine că, fapta incriminată inculpatului a fost confirmată, în acest sens acțiunile intenționate ale lui Pralea Roman just au fost încadrate juridic în baza art.217⁵ alin.(1) Cod penal. Deci, la emiterea sentinței contestate prima instanță corect a stabilit necesitatea recunoașterii lui Pralea Roman vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217⁵ alin.(1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în temeiul art.60 alin.(1) lit.a) din Codul penal, din motivul expirării termenului de prescripție.

În acest sens, Completul de judecată, la fel ca și prima instanță reține că, potrivit art.16 alin.(2) și art.217⁵ alin.(1) Cod penal, Pralea Roman a săvârșit o infracțiune ușoară, pentru care legea penală prevede drept pedeapsă cu amendă în mărime de la 750 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore.

Astfel, ținând cont de prevederile art.16 alin.(3) Cod penal, rezultă că, infracțiunea comisă de inculpatul Pralea Roman face parte din categoria infracțiunilor ușoare și din momentul comiterii infracțiunii – 22 octombrie 2019 până în prezent au trecut mai mult de trei ani și ținând cont de prevederile art.60 alin.(1) lit.a) Cod penal, Completul de judecată constată că, instanța de fond just a conchis necesitatea de a libera de pedeapsă penală inculpatul Pralea Roman, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217⁵ alin.(1) Cod penal, pe motivul expirării termenului de prescripției, în temeiul art.60 Cod penal.

Așa cum, potrivit art.332 alin.(1) Cod procedură penală, *"în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5) –9), 285 alin.(2), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă"*. Iar, în conformitate cu prevederile art.53 Cod penal, *"persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile: lit. g) prescripției de tragere la răspundere penală"*.

În conformitate cu prevederile art.60 Codul penal (la data comiterii faptei), *"(1) persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare"*.

Iar, potrivit art.389 alin.(1), (4), pct.3), (6) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. *Sentința de condamnare se adoptă: 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.*

Prin prisma normei nominalizate supra, Completul de judecată constată că, Pralea Roman corect a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217⁵ alin.(1) Cod penal, și, întemeiat fiind liberat de pedeapsă, în legătură cu intervenirea termenului prescripției, în temeiul art.60 Cod penal.

Conform art.394 alin.(1), pct.1)-2) Cod de procedură penală, *"partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată"*. Iar, în corespundere cu art.395 alin.(1) pct.2)-3) Cod de procedură penală, *"în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței"*.

Completul de judecată notează că, termenul pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.217⁵ alin.(1) Cod penal a început a curge în cazul inculpatului Pralea Roman din data comiterii infracțiunii și anume 22 octombrie 2019, astfel din momentul comiterii infracțiunii a trecut o perioadă mai mare de 02 ani. Așa cum, în instanța de judecată cauza a parvenit spre examinare la 16 ianuarie 2023, iar de la data comiterii faptei până la data suspendării cauzei trecuse aproximativ 01 an și 09 luni, necâtând la faptul că, termenul de prescripție de tragere la răspundere penală pentru infracțiunile ușoare era de 02 ani. Or, potrivit ordonanței din 02.08.2021 (Vol.I, f.d.58) urmărirea penală a fost suspendată iar prin ordonanța din 12.08.2022, a fost reluată urmărirea penală (Vol.I, f.d.63).

În doctrina juridică, în raport cu natura drepturilor și intereselor pe care le ocrotesc, termenele sunt substanțiale și procedurale.

Termenele substanțiale sunt intervale de timp determinate de lege pentru ocrotirea unor drepturi sau interese extra procesuale, ele stabilind sau disciplinând în timp măsurile pe care organele judiciare le pot lua în ceea ce privește privarea sau restrângerea drepturilor persoanei conferite în sfera procesului penal.

Termenele procedurale sunt intervale de timp fixate de lege sau organul judiciar pentru a îndeplini obligațiunile de parcurgere a etapelor procesului penal sau pentru a ocroti drepturi și interese ale persoanei conferite în cadrul procesului penal. Astfel, sunt termene procedurale:

termenul de apel, de contestație, de recurs sau orice alt termen ce reglementează durata de timp în care se poate introduce o cale de atac; termenele în care organele judiciare au obligația de a efectua anumite acte; termenele în care părțile din proces au posibilitatea de a ridica excepții, de a formula cereri ș.a.

Astfel, ținând cont de faptul că, infracțiunea a fost săvârșită de Pralea Roman la 22 octombrie 2019, se desprinde că, la data examinării cauzei penale, a expirat de drept termenul de 02 ani, termen de prescripție prevăzut la art.60 alin.(1) lit.a) Codul penal, în condițiile Legii în vigoare la data comiterii faptei. Or, art.IV. alin. (2) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și a Codului contravențional) nr.136 din 06.06.2024 (în vigoare 07.09.2024, cu unele excepții - vezi art.IV) prevede că, în cazul infracțiunilor sau contravențiilor săvârșite până la intrarea în vigoare a prezentei legi, calcularea termenului de prescripție se efectuează conform condițiilor și termenelor de până la intrarea în vigoare a prezentei legi. Respectiv, având în vedere prevederile legale, instanța fond just a conchis necesitatea de a-l recunoaște vinovat pe Pralea Roman de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217⁵ alin.(1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă, în temeiul art.60 alin.(1) lit.a) Cod penal, din motivul expirării termenului de prescripție.

Referitor la mijlocul material de probă, punând accent pe prevederile art.157 și art.164 Cod de procedură penală, prima instanță întemeiat a conchis necesitatea de a păstra la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal, procesul-verbal nr.13 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei pe numele Pralea Roman, recunoscut prin ordonanța organului de urmărire penală de recunoaștere și atașare a mijloacelor materiale de probă din 12 octombrie 2022.

Prin urmare, se manifestă necesitatea respingerii ca fiind nefondat recursul declarat de către avocatul Ciudin Vitalie, în interesele inculpatului Pralea Roman, iar hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată, care urmează a fi menținută fără modificări.

Călăuzindu-se de prevederile art.447-449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul avocatului Ciudin Vitalie, depus în interesele inculpatului Pralea Roman.

Se menține sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 24 iunie 2025, pronunțată în cauza penală de învinuire a lui Pralea Roman de săvârșire infracțiunii prevăzute de art.217⁵ alin.(1) Cod penal.

Decizia este irevocabilă.

**Președintele completului,
Judecător:**

Judecătorii:

Movilă Vitalie

Gorlenco Inga

Bancov Evgheni